

ת"פ 25051/03/15 - מדינת ישראל נגד עידן מימון,, אמיר עמרם אפנג'ר- דינו נגזר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 25051-03-15

בפני כב' השופט עמית כהן

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות עו"ד דרור שטורק

פרקליטות מחוז דרום

נגד

הנאשם:

1. עידן מימון,

באמצעות ב"כ עו"ד פאולה ברוש

2. אמיר עמרם אפנג'ר- דינו נגזר

גזר דין

רקע

1. הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**"), יליד 1994, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף **402(ב) + 25** לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), מעשי פזיזות ורשלנות ברכב, לפי סעיף **338(א)(1)** לחוק, פירוק רכב, לפי סעיף **413ד(ב)** לחוק, שינוי זהות של רכב לפי סעיף **413ט** לחוק והשמדת ראייה, לפי סעיף **242** לחוק.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן בשנית עולה, כי בין הנאשם לנאשם 2 (להלן: "**אמיר**"), אשר הורשע ודינו נגזר, ישנה היכרות קודמת לאירועים המתוארים בכתב האישום. ביום 17/2/15 בשעות הבוקר, לקח הנאשם את הרכב של אמו, מסוג "פיג'ו 207" מ.ר. 89-780-78 (להלן: "**הרכב**"), אסף את אמיר ואת חברתו (להלן: "**החברה**") וכולם נסעו יחד לביתה של החברה; הנאשמים הורידו את החברה בביתה, אמיר לקח מהחברה "חם צוואר" והנאשמים נסעו יחד ברכב לשדרות; כשהגיעו לרחוב רוטשילד בשדרות, יצא הנאשם מהרכב, ניגש לרכב חונה, פירק ממנו את לוחית הזיהוי הקדמית, והרכיב אותה במקום לוחית הזיהוי האחורית של הרכב, במטרה להקשות על זיהויו של הרכב; לאחר שבשלב כלשהו גמלה בלבו של הנאשם ההחלטה לשדוד את סניף הדואר המרכזי בשדרות (להלן: "**הדואר**"), ביקש הנאשם מאמיר, במהלך הנסיעה, לרשום פתק שימשש אותם בביצוע השוד; אמיר סירב והנאשם כתב פתק ובו רשם "זה שוד שימי את כל הכסף בשקית בלי בעיות" (להלן: "**הפתק**"); בהמשך, הגיעו הנאשמים לרחבת החניה סמוך לדואר (להלן: "**הרחבה**") ויצאו מהרכב, כשברשותו של הנאשם הפתק ושקית ריקה; בשעה 12:00 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם לדואר, כשעל ראשו כובע "קפוצ'ון" ופניו מכוסות עד מתחת לעיניו ב"חם צוואר", ניגש אל הדלפק בו ישבה הפקידה פ.ב. (להלן: "**המתלוננת**"), זרק לעברה את השקית ואת הפתק, ודפק על חלון הדלפק; המתלוננת קראה את הפתק, נבהלה, ניסתה ללחוץ על לחצן המצוקה, קמה ממקומה וצעקה למנהלת הסניף "זה שוד" או בדומה לכך; הנאשם בתגובה עזב את המקום בהליכה מהירה, יצא מהדואר, וצעק לעבר אמיר שיכנס לרכב; השניים רצו ונכנסו לרכב כאשר הנאשם נכנס למושב הנהג; שוטר מג"ב שלא היה בתפקיד (להלן: "**השוטר**"), היה באותה העת בסניף הדואר, הבחין בנעשה והחל לרדוף אחר הנאשם; השוטר צעק לעבר הנאשמים "עצור משטרה" והתקרב לרכב, אך הנאשמים ברחו מהמקום בנסיעה לכיוון היציאה, כשהנאשם נוהג בפראות, מסיט את הרכב ימינה ושמאלה בניסיון לצאת

מהרחבה שהייתה עמוסה ברכבים ובהולכי רגל; לאחר נסיעה של מספר מטרים, מאחר שרכבים חסמו את המשך נסיעתו, עצר הנאשם את הרכב, אך לאחר מספר שניות לחץ על דוושת הגז, נסע במהירות ופגע באמצעות הרכב בשני רכבים שעמדו ביציאה מהרחבה; לאחר מכן, המשיך הנאשם בנסיעה, עלה עם הרכב על המדרכה, יצא מהרחבה ונכנס במהירות תוך כדי פניה חדה שמאלה; הנאשם המשיך בנסיעה מהירה לתוך רחוב חד סטרי, בניגוד לתמרור אין כניסה המוצב בכניסה לרחוב, והמשיך בנסיעה מהירה בניגוד לכיוון התנועה, כשבאותה עת נסעו כלי רכב באותו נתיב, כדין; בהמשך היום נסעו הנאשמים לשטחי הרשות הפלשתינאית, שם מכר הנאשם את הרכב לשם פירוקו לחלפים, בכוונה למנוע את השימוש בו כראייה.

3. ביום 27/1/16, בטרם מענה לכתב האישום, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון בעניינו של הנאשם (על-פי כתב אישום מתוקן שהוגש באותו היום). הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע בו והופנה לשירות המבחן לצורך תסקיר. ביום 30/3/16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון גם בעניינו של אמיר, מה שהביא לתיקון כתב האישום בשנית, הרשעתו של הנאשם מיום 27/1/16 בוטלה, וביום 24/5/16 הורשע הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית כפי שפורטו לעיל. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, אך הצדדים הסכימו שהנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר אשר יבחן את נסיבותיו האישיות, תוך שהוסכם שהמאשימה לא תהיה מחויבת להמלצות התסקיר.

4. משלב זה ואילך, הופרד הדיון בין שני הנאשמים וגזר דין זה יעסוק בנאשם 1 בלבד.

5. לשם השלמת התמונה יצוין כי בעניינו של אמיר ניתן גזר דין ביום 29.6.2016, במסגרת הסדר סגור, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ומאסרים מותנים.

תסקיר שירות המבחן

6. הוגשו מספר תסקירים מטעם שירות מבחן בעניינו של הנאשם.

7. **מהתסקיר מיום 27/6/16**, עולה כי הנאשם, כבן 22; רווק; שוחרר ממעצר לטיפול בקהילה טיפולית "הרטוב- בית אור אביבה" בתאריך 16/6/15. בתאריך 16/6/16 סיים הטיפול שם ועבר להמשך טיפול בדירת מעבר, "הוסטל", של הקהילה הטיפולית, אשר בבית שמש. עד למעצרו בתיק זה, התגורר בבית אמו באשקלון, ולא עבד כ- 4 חודשים, בשל התמכרותו לסמים. קודם לכן עבד בעבודות מזדמנות.

הנאשם הוא בן יחיד להוריו, אשר נפרדו כאשר היה פעוט, על רקע מאסרו של אביו, אשר גם כיום מרצה עונש מאסר בגין עבירת שוד; הנאשם שיתף שאביו ריצה כל חייו עונשי מאסר; לאביו בת נוספת, כבת 25, אשר ריצתה בעבר עונש מאסר; אמו של הנאשם עובדת במחסום ארז כראש ענף תעסוקה, והנאשם תאר יחסים מורכבים עם אמו; הנאשם סיים 10 שנות לימוד והוא אופיין כסובל מבעיות קשב וריכוז; הנאשם שיתף כי בהיותו בכתה ה', חווה משבר ודכאון עקב פטירת דודיו וסבתו, ולאחר מותם החלה התדרדרות בתפקודו והפסיק את לימודיו והחל לצרוך סמים; הנאשם שירת באופן חלקי בצבא, למשך 4 חודשים.

על פי התסקיר, לנאשם שני תיקים פתוחים נוספים בגין חשד לביצוע עבירות איומים, היזק לרכוש, הפרעה לשוטר והחזקת סמים, אשר בוצעו טרם כניסתו לטיפול בקהילה.

הנאשם שיתף, כי החל לצרוך סמים מסוג קנאבוס בהיותו בן 14 וחצי ולדבריו, עד למעצרו בהליך זה צרך סמים באופן אינטנסיבי; הוא ניסה להיגמל בעבר ללא הצלחה; עוד שיתף כי טרם מעצרו בתיק הנוכחי, התנסה באופן חד פעמי

בסמים מסוג אקסטזי וטריפים, אך לא אהב את השפעתם; עוד שיתף כי כאשר היה נתון בהשפעת סמים, נטה להגיב בעצבנות כלפי אמו, להרים קולו ואף לזרוק ולשבור חפצים בבית; אמו הוציאה נגדו מספר פעמים צווי הרחקה.

לאור התרשמות כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות, הוא שולב בקהילה טיפולית בתאריך 16/6/15; מבחינה תפקודית לנאשם יכולת תפקוד טובה; הנאשם עמד בדרישות ובכללים של המסגרת; חל שיפור משמעותי מצדו ביכולתו לקבל סמכות והיררכיה בקהילה; הוא סיים תפקידים שהוטלו עליו, בצורה טובה; בשלב מסוים, לאחר משבר שעבר, החל לקחת אחריות וניכר כי ערך חשבון נפש כן, למד להציב לעצמו גבולות, מביע רצון רב ללמוד ולהתמודד עם מצבים; ההתרשמות היא כי הנאשם משתף פעולה, בעל רצון ללמוד ולהתמודד עם מצבים ורגשות שונים.

בשלב מסוים שולב ביחד עם אמו בטיפול משפחתי וההליך היה חיובי.

ב- 11/5/16 עבר הנאשם לשלב ג' של הטיפול, הכולל השתלבות במסגרת תעסוקתית יציבה, ועבר להוסטל בקהילה הטיפולית (שלב ד' של הטיפול), בו הוא עתיד לשהות 4 חודשים.

הנאשם שיתף שהוא בעל מוטיבציה רבה לתפקוד תקין ללא שימוש בחומרים משני תודעה.

אשר לעבירה הנוכחית, הנאשם הודה בביצועה, הוא ציין כי באותה תקופה צרך סמים באופן אינטנסיבי וטרם העבירה רב עם אמו על כסף, ולדבריו היה מונע מרצון לפגוע ולבייש את אמו.

שירות המבחן התרשם כי במסגרת הטיפולית הנאשם ערך שינוי והוא גילה כוחות ויכולות לתפקוד תקין בעתיד וכי הוא בעל מוטיבציה גבוהה לערוך שינוי באורחות חייו ובעל יכולת להיתרם מהליך טיפולי. נוכח האמור בתסקיר, לאור התהליך החיובי שעבר, לאור זאת שלאחרונה החל את הטיפול בהוסטל, ולאור ניסיונו של שירות המבחן כי המעבר להוסטל עשוי להוות תקופה משברית והערכתו שההליך המשפטי מהווה גורם אשר מדרבן את הנאשם להצליח, המליץ שירות המבחן לדחות את המשך הדיון ב- 4 חודשים.

8. **בתסקיר משלים, מיום 14/9/16**, צוין כי הנאשם סיים בהצלחה את המסגרת הטיפולית ב"הרטוב - בית אור אביבה", עומד לסיים את הטיפול בהוסטל ביום 15/9/16, ומעוניין לגור באשקלון, בדירה שכורה, בגפו, ולעבוד בעסק השייך לדודו. בהתאם להמלצת הצוות הטיפולי של ההוסטל, הופנה הנאשם ליחידה לטיפול בהתמכרויות באשקלון, על מנת לבנות תכנית טיפולית המשכית. שירות המבחן המליץ לשנות את תנאי המעצר, כך שישנה בביתו באשקלון, ללא תנאים מגבילים, תוך המשך קשר עם שירות המבחן.

נוכח זאת, ב- 15/9/16 שונו תנאי השחרור ממעצר, בדומה להמלצות שירות המבחן (בתוספת ביטחונות).

9. **בתסקיר משלים נוסף מיום 21/11/16**, עלה כי בחודשים הראשונים הנאשם הגיע לטיפול כראוי, אולם לפגישה בתאריך 7/11/16 לא הגיע ובשיחה עמו הוא מסר כי הוא מתקשה להסתגל למגורים באשקלון, עושה מאמצים להתרחק מחברה שולית, אך חושש שלא יצליח לאורך זמן לשמר מאמצים אלו. הנאשם ביטא תחושות בדידות ורצון לחזור לבית שמש, דבר בו תמך שירות המבחן. בהמשך, הנאשם לא התייצב לבדיקת שתן, וניסיונות ליצור קשר אתו או עם אמו כשלו ושירות המבחן העלה חשש כי חלה נסיגה במצבו. לכן לא יכול היה שירות המבחן לגבש המלצה עונשית וביקש דחייה של חודשיים.

נוכח זאת, המשך הדיון נדחה על מנת לאפשר לשירות המבחן לגבש את המלצתו.

10. **בתסקיר משלים נוסף מיום 5/2/17**, שירות המבחן מציין כי במשך תקופה לא מצליחים ליצור עם הנאשם

קשר וכי הנאשם מתקשה להגיע לשיחות שבועיות, ובמספר בדיקות שכן נמצאו שרידי סם. בשיחה שהתקיימה טרם כתיבת התסקיר, מסר הנאשם כי חזר לצורך סמים אולם עקב תאונה של אמו, החליט לשנות את התנהלותו ולחזור לתוכנית השיקום, ושירות המבחן ביקש דחייה נוספת לצורך בירור אפשרויות השיקום.

בדיון שהתקיים ביום 7/2/17 ביקש הנאשם שתינתן לו הזדמנות נוספת, ואמר: "אני מאמין ומתחייב לתהליך. עברתי תקופה קשה אמא שלי בשיקום בבית היא עברה תאונת דרכים והיא עם פלטינות בידיים וברגליים והיתה בבית לוינשטיין. היה לי כמה מעידות שניסיתי להתאפס היה לי קצת קשה. כנראה כשהתאפסתי כבר היה מאוחר מידי וקצינת המבחן כבר שלחה את התסקיר. אני ביקשתי ממנה הזדמנות אחרונה למרכז יום והיא אמרה שהיא תרשום את זה ואני צריך לבקש מביהמ"ש. אני אהיה מחויב ממש לתהליך".

נוכח זאת, נדחה המשך הדיון, על מנת לאפשר לנאשם לשנות התנהלותו.

11. **בתסקיר האחרון מיום 12/3/17**, פירט שירות המבחן כי בית המשפט דחה את המשך הדיון על מנת לתת לנאשם הזדמנות נוספת לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי. ביום הדיון, 7/2/17, יצר הנאשם קשר עם שירות המבחן, והתחייב לשתף פעולה. אולם, הנאשם לא התייצב לשיחות שתואמו לו בשירות המבחן וכן לא חידש את הקשר עם היחידה לטיפול בהתמכרויות, כפי שנדרש. כל הניסיונות ליצור עמו קשר, כשלו.

נוכח האמור, ובהיעדר שיתוף פעולה, המליץ שירות המבחן להקדים את הדיון בעניינו של הנאשם, נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת עונש אשר יהווה מסר מוחשי ומציב גבולות לנאשם.

הראיות לעונש

12. **המאשימה** הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, על פיו בשני מועדים, 23/3/14 ו- 6/5/13 הורשע הנאשם בעבירת היעדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו - 1955; ואת גיליון הרישום התעבורתי של הנאשם, על פיו לחובתו 12 הרשעות קודמות לרבות אי ציות לשוטר, נהיגה בכיוון הפוך בכביש חד סטרי, חציית שטח הפרדה, עקיפה לפני מעבר חציה ונסיעה באופנוע ללא קסדה, בגין הוטלו על הנאשם קנסות.

13. **מטעם ההגנה** לא הוצגו ראיות לעונש.

טענות הצדדים לעונש

14. **טענות המאשימה לעונש**

לטענת המאשימה, במעשיו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של ביטחון הציבור, ביטחון הפרט, הזכות לשלמות הגוף והנפש, זכות הקניין והפעילות העסקית התקינה, וכן הוא פגע בזכותם של הקורבנות הספציפיים לחיי שלוה וביטחון; כמו כן, פגע בשלטון החוק ובסדר הציבורי כשפירק לוחית זיהוי ובהמשך השמיד את הרכב; הפגיעה בערכים אלו היא במדרג גבוה ולא בכדי קבע המחוקק עונשים גבוהים וחמורים לעבירת השוד בנסיבות מחמירות; המאשימה סבורה כי יש לקבוע בתיק זה מתחם עונש אחד לכלל העבירות הנע בין 30 ל- 48 חודשי מאסר וכן ענישה נלווית. המאשימה הפנתה לפסיקה מטעמה, בעניין מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת שוד, בעבירת נהיגה פוזת ובעבירת השמדת ראיה.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, טענה המאשימה, כי הנאשם ביצע את העבירות בשעת צהריים במקום ציבורי

תוך הסתרת פניו, נסיבות המעידות על תכנון מוקדם, תעוזה והיעדר מורא. הנאשם היה "הרוח החיה", המתכנן והמבצע של העבירות, כאשר במקרה זה קשה לצפות את התוצאות ואת הנזק שהיה יכול להיגרם. הנאשם נמלט מסניף הדואר תוך שימוש ברכב, וסיכן בנהיגתו אחרים ואף פגע ברכבים ונראה כי רק במזל לא נגרמה תוצאה חמורה יותר למשתמשי הדרך.

המאשימה, טענה כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות בשל העדר מן השרות, בגין ריצה עונשי מאסר, ומהתסקירים בעניינו עולה כי חרף הזדמנויות חוזרות ונשנות, הנאשם לא השלים את הטיפול ומצבו אף התדרדר והומלץ על השתתפות עונש מוחשי ומציב גבולות; המאשימה סבורה, כי יש באמור ללמד על מסוכנותו הרבה של הנאשם ולאור כל האמור לעיל, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם המוצע, מאסר מותנה, פסילה למשך 5 שנים, פסילה מותנית, קנס ופיצוי הולם למתלוננים (הכספרית שבסניף הדואר ושני בעלי הרכבים שרכביהם ניזוקו ממנוסת הנאשם). המאשימה לא התעלמה מהעונש המקל יחסית שהוטל על אמיר, אולם ישנו הבדל מהותי בחלק שנטל כל אחד מהנאשמים במקרה, הן עובדתית והן בעבירות בהן הורשעו. אשר לחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה, טוענת המאשימה כי לא ניתן לזקוף את פרק הזמן שחלף לזכותו של הנאשם, אשר ביקש לעבור הליך שיקום שנכשל.

15. טענות הנאשם לעונש

בטיעוניה לעונש, הסכימה ב"כ הנאשם כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לאירוע הכולל שהינו אירוע מתגלגל וקצר יחסית. לטענתה, הגם שהנאשם החליף את לוחית הזיהוי של הרכב, חלק גדול מהאירוע אם לא כולו, לאחר יציאתו ממתחם הדואר, היה ספונטני, לרבות הברחה מהשוטר ומה שקרה לאחר מכן. אשר למעשה עצמו, נטען כי לא מדובר באירוע מתוכנן, שנעשה באור יום ולא כלל אלימות או נשק. לא נגרם נזק לרכוש בביצוע השוד, הנאשם יצא בידים ריקות, לא נשדד דבר ולא נגרמו פגיעות בנפש; אשר למתחם העונש שהוצע על ידי המאשימה, נטען, כי חלק מהפסיקה עליה סמכה המאשימה טענותיה, עוסקת בנסיבות שונות מעניינו של הנאשם דן שכן מדובר בעבירות חמורות יותר, לרבות כאלו שבוצעו באמצעות נשק, או על ידי נאשמים עם עבר פלילי עשיר. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה מקלה יותר, ועתרה לקביעת מתחם ענישה אשר יחל בעבודות שירות.

לנאשם נסיבות אישיות לא פשוטות, הנאשם בן יחיד להורים גרושים שאביו בכלא, כאשר לאחרונה האם עברה תאונה והיא מאושפזת והנאשם מסייע לה. מהתסקירים עולה כי המניע של הנאשם לביצוע העבירות היה כדי לפגוע ולבייש את אמו, ולא כפי שטענה המאשימה, כאשר הנאשם במשך שנה השתלב בקהילה טיפולית עד אשר תמו כוחותיו, אולם אי אפשר לבטל כליל את מאמציו עד כה. עד היום לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים ויש להתחשב בתקופה בה שהה בקהילה, ולשקול את אינטרס השיקום בעיקר נוכח גילו הצעיר.

ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם מצוי בתחילת חיו הבוגרים ושליחתו לכלא תוביל להידרדרות והעמקת דפוסים עברייניים, וככל שיוטל עונש מאסר, יתבקש כי יהיה קצר ככל הניתן ובהתאם לפסיקה שהוגשה.

16. דבר הנאשם

הנאשם במסגרת המילה האחרונה אמר:

"אני יודע שהיתה לי מעידה ונתת לי הזדמנויות ולא עמדתי בהן, עוד פעם היה לי משבר גם עם אמא שנכנסה לבית חולים לאחר תאונה ואין לי רישיון ואני גר בצד הצפוני של העיר. כל העניינים בצד הדרומי של העיר. היו לי מעידות של שימוש שעליתי מהם, אני לא משתמש, אני עובד בעבודה מסודרת משעה שבע בבוקר עד 19.00 עבודה מידי שבוע אחרי העבודה נוסע לאמא שלי ברכבות, כך שאני מגיע למצב שקשה לי להגיע לקצינת המבחן פעמיים בשבוע לבדיקות שתן, זה מקשה עליי, אין לי את הכוחות לעשות את הדברים האלה

עמוד 5

ביחד עם העבודה והכל.

אני מבקש התחשבות, לא רוצה לסיים את החיים כמו אבא שלי. נכון קשה לי לעמוד בכל הדרישות אך אני לא רוצה לסיים ככה את החיים שלי רק עכשיו התחלתי להסתדר בעבודה מסודרת, אמא שלי תחזור הביתה. אני לא רוצה לזרוק כל מה שעשיתי לפח."

דין

17. הנאשם הורשע בביצוע עבירת ניסיון לשוד, מעשי פזיזות ורשלנות ברכב, פירוק רכב, שינוי זהות של רכב והשמדת ראיה, כאשר יחד עם נאשם נוסף הגיע לסניף דואר כאשר מבעוד מועד פירק לוחית זיהוי מהפורד, הכין פתק מאיים, חבש כובע קפוצ'ון וכיסה פניו וניגש למתלוננת, ולאחר שהחלה לצעוק, הוא עזב את המקום. בהמשך, הנאשם ברח מהשטח, ובעודו נוהג ברכב, סיכן עוברי אורח ונהגים נוספים בכך שנסע במהירות מופרזת, נגד כיוון התנועה, פגע בשני כלי רכב, עלה עם הרכב למדרכה, ובהמשך היום נסע לשטחי הרשות ומכר את הרכב לשם מניעת השימוש בו כראיה.

18. הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה הם - שלטון החוק והסדר הציבורי, כבוד האדם, הזכות לקניין, ביטחון ושלום הציבור וציבור משתמשי הדרך.

מידת הפגיעה בערכים היא בינונית-גבוהה.

מתחם העונש ההולם

מדיניות הענישה

19. עבירת השוד מטבעה הינה עבירה בעלת פוטנציאל להסלמה וחומרה רבה במהותה, גם כאשר היא נעשית באמצעות פתק. ראו ע"פ 6752/10 טטראשוילי נ' מדינת ישראל (5.4.2011):

"עבירות השוד על סוגיהן מגיעות לפתחם של בתי המשפט חדשות לבקרים, והן לובשות צורות שונות. מהן קשות ואכזריות ומהן ברמה נמוכה יותר; הצד השווה שבהן הוא הרצון להשיג כסף קל. בענייננו מדובר באדם בעל רקע נורמטיבי, אשר ניגש לסניף הבנק ובידיו פתק המורה לפקיד להעביר לו כסף; והנה, זממו עלה בידו, מבלי שיצטרך "ללכלך את ידיו" בנשיאת נשק או באיומים קולניים. ואולם, כמובן תיאור זה אינו מלא; שכן נקל לשער את האימה האופפת את הקרבן, במקרה זה פקידת הבנק, אל מול השודד - שהרי אין היא יודעת אם יש בידיו נשק ומה כוונותיו האלימות. על כן מתחייב רף ענישה מרתיע, וככלל, מאסר בפועל ... "

ר' גם ע"פ 9094/12 איתן טסאפי נ' מדינת ישראל (28.4.2013)

"...אין מחלוקת כי עבירת השוד עבירה חמורה היא. ראשית, פוגעת עבירה זו בקניינו של הקרבן. שנית, וחמור מכך, עבירת השוד פוגעת בביטחונו האישי של הקרבן. תחושת האימה וחוסר האונים בה שרוי קרבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות חמורות לאורך תקופה ארוכה. מטעם זה קבע בית המשפט לא אחת כי גם מקום בו לא בוצעה אלימות פיזית בפועל, וכן מקום בו כלל לא הוצג כלי הנשק, ראוי להטיל עונשים מרתיעים על המבצעים עבירות אלו..."

הפסיקה הנוהגת

20. סקירת הפסיקה הנוהגת בהתייחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבות הדומות לענייננו, מלמדת על ענישה מגוונת בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה:

- ע"פ 6752/10 טטרואשוילי נ' מדינת ישראל (5.4.11) - המערער הורשע בעבירת שוד לפי סעיף 402(א). הנאשם נכנס לסניף בנק, חובש כובע מצחיה, ניגש לדלפק אחריו ישבה כספרית, העביר לה פתק בה נרשם "זה שוד תביא ת'כסף", קיבל מהכספרית סכום של כ- 15,700 ₪ ונמלט. הושתו על המערער 10 חודשי מאסר. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור והגם שלמערער לא היה עבר פלילי צוין כי מדובר בסוג עבירה המחייבת ענישה משמעותית.
- ע"פ 2678/12 סלאמה אבו כפ' נ' מדינת ישראל (25.5.2012) - המערער הורשע בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף דואר, לבוש מעיל עם כובע ועוטה על פניו בד, מרכיב משקפי שמש, מסר פתק לפקידה בו נרשם "שות, תני לי כל הכסף, לפני לשפוך דלק, מהיר", פקידת הדואר צעקה, המערער ניסה להיכנס לאזור בו נמצאות פקידות הדואר, האחראית מסרה לו 2,000 ₪ והוא נמלט. בעברו של המערער 18 רישומים קודמים ומאסר מותנה בר הפעלה. הוטל על המערער עונש של 36 חודשי מאסר, והפעלת מאסר מותנה של 12 חודשים מחציתו בחופף. ביהמ"ש העליון דחה את הערער.
- ע"פ 9094/12 איתן טספאי נ' מדינת ישראל (28.4.2013) - המערער הורשע בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) בכך שנכנס לבנק וניגש לפקידה כשידו בכיס המקטורן ובכך יצר רושם כי יש לו אקדח בכיס, ואמר לה כי מדובר בשוד ואיים כי ירה בה. הפקידה מסרה לו סכום של כ- 6,000 ₪. על המערער נגזר עונש הכולל 10 חודשי מאסר, ובערעור נקבע כי העונש הולם את מדיניות הענישה ואף מצוי ברף התחתון של הענישה, יחד עם זאת מצא בית המשפט העליון להקל בעונש אשר הועמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בנסיבותיו האישיות של הנאשם.
- רע"פ 1454/14 ראדי אבו סנד נגד מדינת ישראל (26.2.14): המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער לא ציית להוראות שוטרים לעצור והמשיך בנהיגה מהירה, שאילצה את אחד השוטרים לקפוץ לשוליים ולאחר מכן התפתח מרדף כשהמערער בורח בנהיגה מהירה, זגזג בין רכבים וגרם להם לזוז לשוליים, עד שעצר. בית משפט השלום קבע שהמתחם הוא בין מאסר קצר למאסר בן שנה והסתפק בתקופה המעצר ועונשים נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל, ונקבע שמתחם הענישה הראוי הוא בין 3 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשי מאסר ועל המערער נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.
- ע"פ 3802/10 ליאור אלון נגד מדינת ישראל (26.10.10): המערער הורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות ורשלנית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ומסירת ידיעה כוזבת. הנאשם תוך כדי הימלטות מניידת משטרתית נסע בניגוד לכיוון התנועה, עלה על אי תנועה, חצה צומת באור אדום. בהמשך, התקשר הנאשם למשטרה ולחברת איתורן וטען שרכבו נגנב. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בן 30 חודשים ועונשים נוספים. בית המשפט העליון דחה את הערעור.
- ת"פ (מחוזי ב"ש) 13294-05-13 מדינת ישראל נגד ג'אמל טראבין (7.7.14): הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה פזיזה ורשלנית, בכך שבעת שדלקה אחריו ניידת משטרתית, החל הנאשם בנהיגה מהירה מבלי לתת זכות קדימה לכלי רכב, ביצע עקיפות מסוכנות, נסע בניגוד לכיוון התנועה וגרם

לרכבים אחרים לבלום בפתאומיות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 6 חודשים בעבודות שירות ועד 12 חודשים, וגזר על הנאשם, עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות. לא הוגש ערעור.

21. אני מקבל את טענת ב"כ הצדדים כי במקרה זה יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול העבירות שכן מדובר באירוע מתמשך אחד הקשור זה בזה בקשר הדוק (ר' סעיף 40ג(א) לחוק; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.2014)).

22. במסגרת שיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם, הבאתי בחשבון:

התכנון שקדם לביצוע העבירה: הנאשם ואמיר הצטיידו ב"חם צוואר", והנאשם החליף את לוחית הרישוי של הרכב.

חלקו היחסי של הנאשם: חלקו של הנאשם היה עיקרי.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה: הנזק שעלול היה להיגרם מהשוד והנהיגה הפזיזה והרשלנית, הוא גדול, כולל נזקי גוף.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה: לא נגרם נזק ממשי מביצוע העבירה, מלבד פגיעות בשני כלי רכב. לא נעשה שימוש בכלי נשק ולא ננקטה אלימות במעשה השוד.

23. **בנסיבות תיק זה, אני סבור שמתחם הענישה ההולם לכל העבירות, עומד על 15 עד 36 חודשי מאסר בפועל.**

העונש המתאים לנאשם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, הבאתי בחשבון:

הפגיעה של העונש בנאשם: בשל גילו הצעיר של הנאשם, צפוי שהעונש יגרום לו נזקים משמעותיים.

נטילת אחריות ומאמציו לחזור למוטב: הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, בטרם שמיעת הראיות, סמוך לתחילת ההליך. הנאשם שיתף פעולה עם הליך טיפולי במשך תקופה של כשנה, וניסה לחזור למוטב, כולל שהייה בקהילה טיפולית ובהוסטל, עמד בדרישות ובכללים וחל שיפור משמעותי בהתנהגותו. אולם, כאשר שוחרר הנאשם לקהילה, חלה נסיגה בשיתוף הפעולה, עד אשר הוא הפסיק לשתף פעולה עם שירות המבחן והיחידה לטיפול בהתמכרויות, ושירות המבחן החליט לא לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.

נסיבות חייו של הנאשם: נסיבות חייו של הנאשם, כפי שתוארו בתסקיר, לא היו קלות, והוא נותק בגיל צעיר מאביו, אשר ריצה עונש מאסר ארוך.

עברו הפלילי של הנאשם: לנאשם אין עבר פלילי משמעותי למעט התחמקות משירות צבאי ועבר פלילי תעבורתי, כפי שתואר לעיל.

נוכח גילו הצעיר של הנאשם, ועל מנת לעודד אותו לחדש את הניסיון השיקומי בו הוא הצליח במשך כשנה, אך בסופו של דבר נכשל, אני סבור שבמקרה זה נכון לחרוג במעט לקולא ממתחם הענישה אותו קבעתי, משיקולי שיקום וכיוון שיש סיכוי שלאחר שירצה הנאשם את עונשו הוא ישתקם, ולהשית על הנאשם עונש של 13 חודשי מאסר בפועל.

25. המאשימה מבקשת לחייב את הנאשם לפצות את הנפגעים- המתלוננת ובעלי הרכבים שניזוקו.

בהיעדר התייחסות כלשהי לנזקי המתלוננת, לא מצאתי לנכון לחייב את הנאשם לפצות אותה.

בכתב האישום נטען שהנאשם פגע בשני רכבים, אך אין פירוט של הנזקים שנגרמו לרכבים. על כן, אני סבור שיש לחייב את הנאשם לפצות את כל אחד מבעלי הרכבים בסכום של 1,000 ₪.

26. נוכח משך המאסר, גילו של הנאשם ונסיבותיו, אינני מטיל עליו קנס.

גזירת העונש

27. אשר על כן הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 13 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו, מיום 2/3/15 עד ליום 16/6/15.

הנאשם יתייבב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 28/5/17, בשעה 8:00, במתקן הכליאה "דקל" או בכל מקום אחר עליו יורה השב"ס במסגרת הליך מיון מוקדם, אשר מוצע לנאשם לבצע.

כל תנאי השחרור והבטוחות יישארו בתקפם עד התייבבות הנאשם לתחילת ריצוי מאסרו.

ב. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה שהיא עבירה מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה שהיא עבירה מסוג עוון.

ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מבעלי הרכבים שרכבם נפגע- מי שהיו במועד האירוע הבעלים של רכב "הונדה סיוויק", מ.ר. 62-461-61 ורכב מסוג "מאזדה פרימסי", מ.ר. 48-784-50.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשע"ז, 25 אפריל 2017, במעמד הצדדים.

עמית כהן, שופט